

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša, v trestnej veci obvineného **M. K.**, pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1 odsek 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, o dovolaní obvineného proti rozsudku uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. októbra 2007 sp. zn. 4 To 90/07, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. januára 2009 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 Tr. por. per analogiam, dovolanie obvineného **M. K. sa odmieta.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 10. mája 2007, sp. zn. 3 T 101/2006, bol obvinený **M. K.** uznaný za vinného z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, že

dňa 30. októbra 2004 v D. na Z. ul. č. X., prostredníctvom J. G. prevzal od poškodeného P. K. za účelom vykonania opravy osobné motorové vozidlo zn. Fiat Brava, modrej metalízy, EVČ PK – 124AM., pričom od P. K. postupne prevzal za vykonanie opravy hotovosť vo výške 70 000 Sk, obvinený mal opravu vykonať najprv do konca roka 2004, neskôr do 30. augusta 2005, avšak uvedené vozidlo vrátil jeho majiteľovi dňa 18. septembra 2005 neopravené a chýbajúcim hákom ťažného zariadenia, 4 ks pneumatík s diskami zn. Michelin, 2 ks plastových podbehov, zadným návesom zadného krytu na batožinový priestor, rovnako obvinený K. poskytnuté peniaze na opravu vozidla nevrátil, čím poškodenému P. K. spôsobil celkovú škodu vo výške minimálne 70 000 Sk.

Okresný súd za to obvinenému M. K. podľa § 248 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov a jeho výkon mu podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov. Zároveň mu uložil povinnosť nahradiť poškodenému P. K. škodu vo výške 70 000 Sk a so zvyškom nároku na náhradu škody odkázala tohto poškodeného na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal obvinený M. K. odvolanie, ktoré Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 16. októbra 2007, sp. zn. 4 To 90/07, podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol, ako odvolanie podané oneskorene, po uplynutí 15 dňovej zákonnej lehoty.

Proti tomuto uzneseniu (ako aj proti vyššie citovanému rozsudku Okresného súdu Bratislava III) podal obvinený M. K. prostredníctvom svojej obhajkyne dňa 6. októbra 2008, na Okresný súd Bratislava III, dovolanie. Uviedol v ňom, že rozhodnutie súdu o jeho vine je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, čo zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Vykonaným dokazovaním podľa jeho názoru bolo totiž preukázané, že obvinený prevzal finančné prostriedky od poškodeného za účelom opravy motorového vozidla, pričom opravu zvolil takým spôsobom, že zakúpil iné motorové vozidlo takého istého typu, s tým, že náhradné diely z neho použije na opravu motorového vozidla poškodeného. Poškodený s takýmto spôsobom opravy nesúhlasil, odstúpil od ich vzájomnej zmluvy, neopravené motorové vozidlo si zobral späť a požadoval aj vrátenie sumy 70 000 Sk, čo obvinený odmietol urobiť, pretože za túto sumu nakúpil náhradné diely potrebné na opravu motorového vozidla. Z uvedených skutočností obvinený v odôvodnení podaného dovolania vyvodil záver, že v danom prípade jeho konanie nenaplnilo zákonné znaky trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Vzhľadom na uvedené okolnosti obvinený v podanom dovolaní navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. zrušil právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Bratislava III z 9. júla 2007, sp. zn. 3 T 101/06, ako aj následné uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 16. októbra 2007, sp. zn. 4 To 90/07, a aby vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie má všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné, a či bolo podané oprávnenou osobou a dospel k jednoznačnému záveru, že v danom prípade dovolanie obvineného M. K. nie je prípustné.

Jednou zo základných zákonných podmienok na podanie dovolania je podľa § 372 ods. 1 Tr. por. zásada, že dovolanie možno podať len vtedy, ak oprávnená osoba využila svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Z charakteru dovolania, ako mimoriadneho opravného prostriedku, a zo zákonom ustanovených podmienok na jeho podanie, možno jednoznačne vyvodiť záver, že vo vyššie citovanom zákonom ustanovení sa pod pojmom, že bolo o riadnom opravnom prostriedku rozhodnuté, má na mysli prípad, keď odvolací súd rozhodol o podanom odvolaní v merite veci. Rozhodne medzi tieto prípady, a teda ani za splnenie zákonnej podmienky na podanie dovolania v zmysle § 372 ods. 1 Tr. por., nemožno považovať prípad, keď odvolanie proti prvostupňovému rozsudku je podané oneskorene a odvolací súd ho z tohto dôvodu zamietne podľa § 316 ods. 1 Tr. por. V takomto prípade totiž odvolací súd nepreskúmava napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v rozsahu vymedzenom v ustanovení § 317 ods. 1 Tr. por. a nerozhoduje v merite veci, čo v podstate znamená, že sa nezaobera vôbec skutkovými a právnymi otázkami alebo prípadnými pochybeniami napadnutého rozsudku alebo konania, ktoré mu predchádzalo.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k jednoznačnému záveru, že v danom prípade nebola splnená jedna zo základných podmienok na podanie dovolania zakotvená v ustanovení § 372 ods. 1 Tr. por., pretože obvinený M. K. síce využil svoje právo na podanie opravného prostriedku proti rozsudku prvostupňového súdu, tento však podal oneskorene, a preto bolo toto dovolanie zamietnuté, čo však nemožno považovať za rozhodnutie o opravnom prostriedku v merite veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z vyššie uvedených dôvodov dovolanie obvineného M. K. podľa § 382 per analogiam odmietol, pretože toto nie je prípustné.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná

V Bratislave, 28. januára 2009

JUDr. P. T o m a n , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová